

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

5 oktober 2017

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Strafwetboek wat betreft
het zonder toestemming van de eigenaar in
gebruik nemen van een onroerend goed**

AMENDEMENTEN

ingediend in plenaire vergadering

Zie:

Doc 54 1008/ (2014/2015):

- 001: Wetsvoorstel van mevrouw Van Cauter en de heren Lachaert en Van Quickenborne.
- 002: Toevoeging indiener.
- 003: Amendementen.
- 004: Advies van de Raad van State.
- 005 en 006: Amendementen.
- 007: Verslag van de eerste lezing.
- 008: Artikelen aangenomen in eerste lezing.
- 009: Amendementen.
- 010: Verslag van de tweede lezing.
- 011: Tekst aangenomen in tweede lezing.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

5 octobre 2017

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code pénal en ce qui concerne
l'occupation d'un immeuble sans l'autorisation
du propriétaire**

AMENDEMENTS

déposés en séance plénière

Voir:

Doc 54 1008/ (2014/2015):

- 001: Proposition de loi de Mme Van Cauter et MM. Lachaert et Van Quickenborne.
- 002: Ajout auteur.
- 003: Amendements.
- 004: Avis du Conseil d'État.
- 005 et 006: Amendements.
- 007: Rapport de la première lecture.
- 008: Articles adoptés en première lecture.
- 009: Amendements.
- 010: Rapport de la deuxième lecture.
- 011: Texte adopté en deuxième lecture.

Nr. 41 VAN MEVROUW GERKENS EN DE HEER VAN HECKE

Art. 3

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Door dit artikel zou het intrekken in een niet-bewoond onroerend goed voortaan een strafrechtelijk misdrijf vormen waarop een gevangenisstraf en/of een geldboete staat.

Dergelijke bepalingen kunnen niet door de beugel, want ze maken een misdrijf van elke vorm van ingebruikneming van niet-bewoonde panden en gaan aldus voorbij aan de realiteit op het terrein en de huisvestingscrisis in de grote steden. Het “kraken” van een niet-bewoond onroerend goed is immers vaak een manier om een onaangepast huisvestingsbeleid aan de kaak te stellen of om de praktijken van vastgoed-groepen aan het licht te brengen, indien die speculeren door gebouwen op te kopen en ze daarna gedurende jaren te laten verkommeren.

Stilaan wordt het kraken van panden zelfs door de overheid erkend als een “oplossing” voor het tekort aan woningen. De lokale besturen en tal van eigenaars zijn tot het inzicht gekomen dat ze er belang bij hebben dat leegstaande panden tijdelijk worden bewoond, omdat zulks bijdraagt tot het onderhoud ervan, tot het sociaal leven in de betrokken wijken en tot betere levensvoorwaarden en steun voor daklozen of armen.

Overigens staat het gelijkstellen van kraken met een strafrechtelijk misdrijf volstrekt niet in verhouding tot het echte risico dat deze praktijk voor de samenleving inhoudt.

N° 41 DE MME GERKENS ET M. VAN HECKE

Art. 3

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Cet article prévoit que l’occupation d’un immeuble inoccupé constituera à l’avenir une infraction pénale punie d’une peine d’emprisonnement et/ou d’une amende.

Ces dispositions sont inadmissibles car elles visent à pénaliser toute forme d’occupation de locaux inhabités, sans prendre en compte la réalité du terrain et la crise du logement dans les grandes villes. En effet, “squatter”, un immeuble inoccupé est souvent une manière de souligner une politique de logement inadaptée ou de mettre en lumière la stratégie de groupes immobiliers qui spéculent en achetant des bâtiments qu’ils laissent aller à la ruine pendant des années.

Le squat commence même à être reconnu par les autorités comme une “solution” à la pénurie de logements. Les pouvoirs publics locaux et de nombreux propriétaires ont compris tout l’intérêt qu’on peut tirer de l’occupation temporaire d’immeubles vides en termes d’entretien du bien, de vie sociale dans le quartier et d’amélioration des conditions de vie et d’aide qu’on peut apporter aux personnes sans abris ou dans la pauvreté.

Par ailleurs, l’introduction d’une infraction pénale pour un tel comportement est tout à fait disproportionnée par rapport au danger réel qu’il constitue pour la société.

Muriel GERKENS (Ecolo-Groen)
Stefaan VAN HECKE (Ecolo-Groen)

Nr. 42 VAN MEVROUW GERKENS EN DE HEER VAN HECKE**Art. 12****Dit artikel weglaten.****VERANTWOORDING**

Dit artikel vormt een aanvulling op artikel 3 van het wetsvoorstel. Het voorziet in een nieuwe procedure in verband met de ontruiming van een niet-bewoond onroerend (of roerend) goed, een procedure waarbij de procureur des Konings optreedt.

Dit artikel schept derhalve verwarring, doordat de procureur des Konings een taak krijgt toegewezen die de bestuurlijke politie toekomt of die onder de burgerrechtelijke procedure ressorteert. Bovendien staat deze procedure haaks op de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens, die ter zake het optreden van een rechter vereist.

Overigens zal die procedure in de praktijk wellicht niets uithalen: er zal makkelijk één maand verlopen om een dergelijk bevel te verkrijgen, terwijl thans al (burgerrechtelijke) procedures bestaan om een gekraakt onroerend goed sneller te doen ontruimen.

Tot slot kan de procureur des Konings nooit verplicht worden om een dergelijk bevel te geven. Als de procureur weigert, resten de eigenaar alleen de bestaande burgerrechtelijke procedures. Het College van procureurs-generaal heeft echter al aangegeven dat dergelijke bevelen geen prioritair aandachtspunt van de parketten zullen zijn.

N° 42 DE MME GERKENS ET M. VAN HECKE**Art. 12****Supprimer cet article.****JUSTIFICATION**

Cet article, qui complète l'article 3 de la proposition, prévoit une nouvelle procédure pour l'évacuation des biens immeubles (et meubles) non habités, via l'intervention du procureur du Roi.

De ce fait, il crée une confusion des genres qui consiste à vouloir faire jouer au procureur du Roi un rôle qui relève de la police administrative ou de la procédure civile. Cette procédure est également contraire à la jurisprudence de Cour européenne des droits de l'homme qui exige le passage devant un juge.

Par ailleurs, cette procédure risque fort de n'être d'aucune utilité en pratique. En effet, l'obtention d'une telle ordonnance prendra facilement un mois. Or, aujourd'hui il existe déjà des procédures (civiles) qui permettent de faire évacuer un immeuble squatté dans des délais plus courts.

En outre, le procureur n'est jamais obligé d'accorder l'ordonnance demandée. S'il refuse, le propriétaire n'a pas d'autre choix que de se tourner vers les procédures civiles existantes. Or, le collège des procureurs-généraux a déjà affirmé que ces demandes ne constitueraient pas une priorité pour le parquet.

Muriel GERKENS (Ecolo-Groen)
Stefaan VAN HECKE (Ecolo-Groen)

Nr. 43 VAN DE DAMES LALIEUX EN ÖZEN

Art. 14 (*nieuw*)**Een artikel 14 invoegen, luidende:**

“Art. 14. Deze wet geldt niet in geval van een bedrijfsbezetting door werknemers bij een sociaal conflict.”.

VERANTWOORDING

Het stakingsrecht is een basisrecht en een bedrijfsbezetting is een praktijk die inherent is aan een staking en past in de normale uitoefening van dat recht. Ze is slechts ongeoorloofd wanneer ze gepaard gaat met strafbare feiten (fysiek geweld, verstoring van de openbare orde, andere handelwijzen die als misdrijf gelden). Het bezetten van een bedrijf is dus wettig wanneer het past in het kader van een belangenconflict tussen werknemers en werkgevers en erop gericht is het recht op onderhandelingen effectief te waarborgen.

Dat staat aldus verwoord in het Europese Sociaal Handvest en een op deze manier gevoerde staking is een vorm van sociale actie die aanvaard moet worden, tenzij ze gepaard gaat met materiële vernielingen of feiten waarvoor de daders strafrechtelijk aansprakelijk worden gesteld.

Een staking doet per definitie afbreuk aan het eigendomsrecht, zonder dat dit kan leiden tot specifieke strafrechtelijke sancties.

Door het vreedzaam bezetten van een gebouw door werknemers strafbaar te maken boet de staking aan doeltreffendheid in. Het wetsvoorstel doet in zijn huidige vorm dan ook rechtstreeks afbreuk aan het stakingsrecht, aan de vakbondsvrijheden en aan het recht op collectieve onderhandeling.

Het gerecht zou zich op die manier bovendien kunnen mengen in een sociaal conflict, terwijl het net inherent is aan het stakingsrecht dat een rechter zich niet mag uitspreken over de opportuniteit van een dergelijke beweging.

N° 43 DE MMES LALIEUX ET ÖZEN

Art. 14 (*nouveau*)**Insérer un article 14, rédigé comme suit:**

“Art. 14. La présente loi ne s’applique pas en cas d’occupation d’entreprise par des travailleurs lors d’un conflit social.”.

JUSTIFICATION

Le droit de grève est un droit fondamental et l’occupation d’entreprise est une pratique inhérente à la grève qui fait partie de l’exercice normal de ce droit et ne présente un caractère illicite qu’à partir du moment où elle s’accompagne de faits punissables (violences physiques, perturbation de l’ordre public, autres comportements constitutifs de délit). L’occupation d’une entreprise est donc licite lorsqu’elle s’inscrit dans le cadre d’un conflit d’intérêts entre les travailleurs et les employeurs et a pour objectif d’assurer l’effectivité du droit à la négociation.

Ces termes sont ceux de la Charte sociale européenne et la grève ainsi menée est une forme d’action sociale qui doit être admise pour autant qu’elle ne s’accompagne pas de dégradations de matériel ou de faits engageant la responsabilité pénale de leurs auteurs.

Par nature, la grève porte atteinte au droit du propriétaire sans que cette atteinte ne puisse déboucher sur des sanctions pénales spécifiques.

Pénaliser l’occupation pacifique d’un immeuble par des travailleurs revient à priver le droit de grève de son efficacité. La proposition de loi, en l’état, porte dès lors directement atteinte au droit de grève, aux libertés syndicales et au droit à la négociation collective.

De plus, elle permettrait une immixtion du judiciaire dans un conflit social. Or, il est inhérent au droit de grève qu’un juge ne peut pas se prononcer sur l’opportunité d’un tel mouvement.

Karine LALIEUX (PS)
Özlem ÖZEN (PS)